

ת"ד 2116/08/13 - שי עטיה - עו"ד אורון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2116-08-13 מדינת ישראל נ' עטיה
תיק חיצוני: 20-2713/2012

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקש	שי עטיה - עו"ד אורון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ביום 9.11.14 הורשע המבקש בגדרו של הסדר טיעון והוטל עליו בין היתר עונש פסילה שתחילת ריצויו לא עוכבה ואף לא התבקש לעכבה. ב"כ המבקש הסתפק עובר לגזר הדין בטיעון כי המבקש מרצה עונש פסילה העתיד להסתיים ביום 19.11.15 ועל כן הוא מבקש להתיר לו להגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה בתיק זה "בבוא העת".

2. כעת, מקץ חודשים לאחר מתן גזר הדין, מונחת לפני בקשת ב"כ המבקש להורות כי תחילת ריצויו עונש הפסילה שהוטל בתיק זה תעוכב ל-60 יום, עד 30.10.15 וזאת מטעמים הקשורים במדיניות רשות הרישוי בנוגע לחובת עריכת "ריענון" נהיגה למי שנפסל תקופה העולה על שנה. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה. לטענתו, אין כל טעם המצדיק להיעתר לה, וודאי שעה שהיא מוגשת 9 חודשים לאחר שגזר הדין ניתן בתיק.

דין והכרעה

3. דין הבקשה להידחות.

4. תחילת ריצויו רכיבי גזר הדין - ובהם רכיב הפסילה - לא עוכבה בשום צורה שהיא ואף לא נתבקש לעכבה. ע"פ סעיף 42 לפקודת התעבורה, היה על המבקש להפקיד עם מתן גזר הדין את רישיון נהיגתו במזכירות בית המשפט או לחלופין, ככל שהיה פסול אותה עת, להפקיד אישור מזכירות בית המשפט בו נפסל לנהיגה על כך הפקדת רישיונו באותו בית משפט (תקנה 557 (ה) לת"ת). מבקשת המבקש עולה כי לא עשה דבר מאלה. רק כעת, כ-9 חודשים לאחר גזר הדין ולאחר שבניגוד לדין וללא כל החלטה שיפוטית נמנע מהפקדת רישיונו כאמור, הוא מבקש עיכוב ביצוע נוסף.

5. המבקש כמוהו כמי שטובל ושרץ בידו. הוא מבקש כעת גיבוי בהחלטה שיפוטית לעיכוב ביצוע נוסף לאחר שעיכוב ביצוע ממושך בן 9 חודשים "העניק" המבקש לעצמו ללא כל החלטה מתאימה ובניגוד לדין כאמור. נוכח התקופה הממושכת בה עוכב "דה פקטו" עונש הפסילה בתיק זה ובשים לב לכך שהורתה של תקופת עיכוב הביצוע, כאמור, בחטא המבקש, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה ולהעניק למבקש עיכוב ביצוע נוסף. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ה, 30 אוגוסט 2015, בהעדר
הצדדים.